

губернаторъ да се вдигне турското знаме или не. Кръстевичъ прибавя, че, ако се вдигне и станатъ бъркотии, то и Богориди и той ще си дадатъ оставките. Комисията се събира и рѣшава да остави губернатора свободенъ да вдигне или не знамето. И той не го вдига. (Сжщата Синя книга, стр. 1044).

Колкото за отказването на султана да прати гарнизони въ Балкана, тая главна цѣль на дипломатическата мисия, която източнорумелийскитъ българи повѣриха на покойния д-ръ Янколовъ и на мене прѣзъ пролѣтѣта на 1879, азъ говорихъ за него, когато описахъ казаната ни мисия по европейскитъ дворове. За сега ще подчертая само факта, че това неизпращане на турски гарнизони на границата между княжество България и Източна Румелия бѣ най-големата сполука на източно-румелийскитъ българи. Съ турски гарнизони отъ Черно море до Вакарелъ, съединението на 1885 не можеше да стане безъ сблъскване съ тѣхъ, което сблъскване непрѣменно щѣше да докара и война съ Турция. А кой може да каже, какъвъ щѣше да бжде изходътъ на такава една война, особено при настроението на тогавашна официална Сърбия?

Всички тия тревожни въпроси бѣха се отколѣ разрѣшили, духоветъ се бѣха значително успокоили, когато Източна Румелия пристѣпи къмъ изборитъ за първото Областно събрание. При тия избори, станали на 7 октомври 1879 и продължени за нѣкои околии подиръ недѣля, излѣзоха изъ урнитъ при немалкото очудване на ония лековѣрни чужденци, които бѣха повѣрвали турци и гърци за населението на Източна Румелия, 32 българи прѣдставители и само 4 небългари. Консулитъ се обезпокоиха. И генералъ-губернаторътъ, който при назначението на чиновницитъ се бѣ строго и добросъвѣстно държалъ о принципа, че българитъ като най-многобройни трѣбваше и най-многобройно да се прѣдставляватъ въ управлението, повлиянъ отъ това безпокойствие на чуждитъ прѣдставители, при избора на назначаванитъ отъ него членове, не се поведе по правилото на съразмѣрността. Той трѣбваше да назначи тия десетъ члена измежду ученитъ, измежду търговцитъ и земледѣлцитъ и измежду чиновницитъ. И той назначи единъ ученъ и двама чиновници българи, а трима учени, трима търговци и земледѣлци и единъ чиновникъ, всичко седмина, другородци.